

79.

V Poděbradech, 15. listop. 1445.

Jiřík z Kunštátu a z Poděbrad a Procek z Kunštátu a z Boskovic Oldřichovi z Rožmberka: žalují na Brněnské, že připravili o hrdlo jejich strýce Herolta z Kunštátu, ačkoliv měl jejich glejt a nad to ještě příznivý list, jichž opisy mu posílají; poněvadž oni žalují na Brněnské dobrým lidem, rozepisují o nich Brněnští hanlivě, že zradili jednotu, kterou učinili s moravskou zemí; proto posílají Oldřichovi zápis té jednoty, varující ho, aby Brněnským nevěřil.

Třeboň, Schwarzenb. archiv: Hist. 784 a, or. pap.

O případu Heralta z Kunštátu a z Boskovic viz Urbánek, Čes. děj. III. 2, 23 a d.

Službu naši napřed vzkazujíc, urozený pane, příteli náš milý, žalujemť i na vědomie dáváme, ač i prve o tom tebe tajno nenie, kterak purgmistr a radda města Brna strýce našeho pana Heralta dobré paměti listem svým tvrdým, pečetí města toho utvrzeným, pod ztracením cti a viery křesťanské k sobě jej glejtovalše a ubezpečivše a k tomu jiným listem otevřeným přiezlivé vuole a prosby k sobě příjezdy jeho žádajíc a v něm také vždy tvrdiec bezpečnost jeho příjezdu k nim i odjezdu zasě na svá obydlé, a k tomu také jemu oznamujíc, kterak jsú se dobře v tom ujistili hautpmanem,¹ že bezpečně k nim přijeti i zasě odjeti móż, jakožť teď těch jich glejtovních listův přiepis posieláme², aby tomu všemu lépe srozuměti mohl, přes to oni svého slibu, zápisův i pečetí městcké, viery a cti všeho zapomenuvšě, nešlechtně, nevěrně a zrádně netoliko nad hrdlem strýce našeho, ale i nad sebú samými a nad pečetí města svého k věčné hanebné paňněti, k ztracení cti a viery křesťanské učiniti jsú se nestyděli, vyvolivše radějše tiem najohavnějším v světě jménem zrádcě slúti, nežli by slibu svému dosti byli učinili, jakož již vóbec mnohým dobrým lidem o tom svědomo, a také od nás těm, kteříž jich v tom neznají, jim oznamuje se. Pro něžto Brněnščí listy své rozpisují a ty nás od dobrých přátel docházejí, v nich toho dotýčíc, že bychom je nevinně haněli a na ně žalovali. A tomu každý rozoměti móż, že ten zrádný jich skutek zjevně toho na ně dovodí, nebo v svém městě za svými glejty o hrdlo strýce našeho jsú připravili a již proti mrtvému tělu i viny rozpisují, ježto odepřieti již nemóż, ale nás tudy k některakým súdóm přivěsti mieníc, tau jednotú, v kteréžto já nadepsaný Jiřík s moravskú zemí jsem a v niežto i on pan Heralt, strýc náš dobré paměti, také byl jest. Avšak v zdraví jeho podle té jednoty k súdu jsú se neodvolali ani jeho dopustili, než proti řádu a právu o hrdlo jej pripravivše i chtěli by s mrtvým tělem se súditi, tiem nešlechtnost skutku svého zřetedlně zrádného proti listóm svým přikryti chtiec, a to proti nám ku pomoci sobě berúc, ježto tiem svú zradu zjevně na se oznamují, jakož z jich listův glejtovních lépe tomu všemu srozumieš. Ale

1) Zemský hejtman moravský Jan Tovačovský z Cimburka. 2) Opisy obou listů ze 14. srpna 1444 v Schwarzenb. archivu v Třeboni, Hist. 784.

i tomu aby mohl srozuměti, že i tú jednotú zavázání nejsme k tomu, k čemuž oni svým rozpisováním vedú, protoť tej jednoty i mého k ní zavázání přiepisy teď posieláme,¹ z nichžto shledáš o nich to, což sú učinili, že hodni nejsou ti zrádce, byť měli sobě k tomu přivésti, aby ubezpečiece dobré lidi pečeti svú a zápisy glejtovními a pod tiem, zapomenúce své pečeti a zápisov i své cti a viery v tom, stínali, kohož by se jim zdálo, a takový skutek nešlechtný a zrádný učiniece, před sobú ještě tu cestu oni mieti jměli a z toho i jiní potomní zrádce aby potom, když by tací chtěli, o to k sídu se podali, nezdá nám se slušné ani hodné, bychom my nebo jiní dobří lidé k tomu jim povolni býti jměli, nebť i ta jednota proti tomu svědčí a tej jsme my vždy dosti bohda činili a činiti mieníme, tak jakž jsme k ní zavázání. O tom pak, jakož Brněnščí v svém rozpisování oznamují, kterak duostojný v Božě otec, kněz Pavel biskup etc. s jinými pány jich jsou podali etc., kněz biskup a páni i jiní vůbec dobří lidé v té zemi v tom Brněnské dobře znají, kterak, zapomanuvše své cti a viery křesťanské i zápisov svých i pečeti města toho, učinili jsou nevěrně a zrádně nad hrdlem strýce našeho i sami nad sebú, nad svú cti a věrú i pečeti města toho, ježto již nejsou hodni, by dobří lidé jim o které poctivé právo stáli, než toliko o to právo, aby jim je kat učinil pro jich zradu, tohoť jsou hodni. Ale kněz biskup a páni, což s námi mluvili o ně, jich čest v tom se neurážie, že jsou to pro ty zrádce učinili, a také na jich žádost, jakž slušné jest, časem svým bude odpověď dána. A protož to neduovodné Brněnských rozpisování my sobě tak od nich vážíme, jakož od takových zrádných lidí sluší. A jestliže by i tebe, pane, od nich o tom které jich rozpisování došlo, věřímeť jako přáteli našemu milému, tyto věci již věda a jim rozuměje, že jim věřiti nebudeš. A k tomu tě, pane, vystřiháme, aby se takových v jich slibiech a zvláště pečeti jich utvrzených varoval, ač chceš v tom, což by s nimi oč činiti měl, před nimi bezpečen a jist býti skutkem i hrdlem svým. Neb, přáteli milý, sám tomu rozuměti můžeš, že takových bezvěrných, nešlechtných a zrádných lidí všemi obyčejí varovati se sluší.

Datum Poděbrad f. II. póst Briccii, annorum etc. XLV^{to}.

Jiřík z Cunštátu a s Poděbrad
a Procek z Cunštátu a z Bozkovic.

Na rubu: Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozmberga,
přieteli našemu milému.

Dvě pečeti odpadly.

80.

V Krumlově, 22. listop. 1445.

Oldřich z Rožmberka, Erhart z Celkingu, Baltazar Schallenberger a Jiří

1) Dotčené listy se nedochovaly.